

Χαιρετισμός Υπουργού Εξωτερικών Νίκου Δένδια στην εκδήλωση για τον Ιωάννη Καποδίστρια στο Κυβερνείο της Αίγινας (26.03.2021)

Είναι μεγάλη χαρά και συγκίνηση για μένα η πρόσκληση, που είχε την καλοσύνη να μου μεταφέρει ο Μανώλης Κοττάκης.

Θα μου επιτρέψετε - συνήθως ξέρετε στη ζωή μου είχα μάθει πάντοτε να μιλώ από στήθους – απ’ όταν ο Πρωθυπουργός μου έκανε την τιμή να είμαι Υπουργός Εξωτερικών, μιλώ πάντοτε από κείμενο για λόγους που νομίζω είναι κατανοητοί σε όλους.

Σήμερα είναι μια μεγάλη μέρα μετά την επέτειο των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Είναι μεγάλη χαρά για εμένα να βρίσκομαι στην Αίγινα, την πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους επί κυβέρνησης Ιωάννη Καποδίστρια.

Κα είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που η αφορμή για την παρουσία μου στο νησί είναι η έκδοση του λευκώματος «Η Αίγινα του Καποδίστρια», μία εξαιρετική προσπάθεια.

Μέσα από τα έγγραφα, μέσα από τις φωτογραφίες των αντικειμένων και των κτηρίων και τα πορτραίτα που περιλαμβάνονται στην έκδοση αποδεικνύεται άρρηκτα η σύνδεση της ιστορίας της Αίγινας με την Επανάσταση και τη συνολική πορεία της Ελλάδας, που ξεκινούσε τότε στη νεώτερη φάση της.

Η Αίγινα ευτύχησε να είναι η πρώτη πρωτεύουσα της κυβέρνησης του εξαιρετικού - θα μου επιτρέψετε τον χαρακτηρισμό για τον συμπατριώτη μου - Ιωάννη Καποδίστρια, του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας.

Μέρος του έργου του - αναφέρθηκε προηγουμένως ο Μανώλης Κοττάκης - έγινε κατά την παρουσία του εδώ.

Τα κτήρια που κατασκευάστηκαν με εντολή του αποτελούν το αρχιτεκτονικό αποτύπωμα της διακυβέρνησης του.

Και αποτελούν απόδειξη των προτεραιοτήτων που ο ίδιος ο Κυβερνήτης είχε θέσει όσον αφορά την οργάνωση του νεοσύστατου κράτους, με περίοπτη θέση, την παιδεία.

Επίσης, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να λησμονήσουμε ότι η Αίγινα είναι ο τόπος που υπογράφηκαν οι περισσότερες από τις κορυφαίες πράξεις της σύντομης, δυστυχώς για τη νεώτερη Ελλάδα, θητείας του. Όπως, το ψήφισμα της 13ης Απριλίου 1828 για την πρώτη διοικητική διαίρεση της χώρας.

Εδώ ιδρύθηκε η Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα τον Φεβρουάριο του ίδιου χρόνου, εδώ ο Καποδίστριας προχώρησε στην αναδιάρθρωση του στρατεύματος. Και χειρίστηκε βέβαια τα διπλωματικά ζητήματα, τα οποία οδήγησαν τελικά στην ανεξαρτησία της Ελλάδος. Όπως καλά γνωρίζετε, όταν εξελέγη ως Κυβερνήτης, η Ελλάδα ήταν αυτόνομη, όχι ακόμη ανεξάρτητη. Αυτό έγινε αργότερα, το 1830.

Ο κύριος στόχος της δραστηριότητάς του ήταν η αναγνώριση της πλήρους ανεξαρτησίας της χώρας μας και επίσης, η

συμπερίληψη στο νεαρό κράτος όσων περισσότερων περιοχών ήταν δυνατόν.

Και αυτό απαιτούσε τη βελτίωση των όρων της Συνθήκης του Λονδίνου της 6ης Ιουλίου 1827, μέσα σε ένα κλίμα ιδιαίτερα δύσκολο για την προσπάθεια του.

Στο Διπλωματικό και Ιστορικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών διασώζεται σημαντικό μέρος της αλληλογραφίας του Κυβερνήτη με τις κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων της περιοχής.

Γνωρίζουμε όλοι, ότι οι διπλωματικές του προσπάθειές δικαιώθηκαν, όπως είπα πριν, το 1830 με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου.

Δεν θα ήταν λοιπόν υπερβολή να πούμε ότι η Αίγινα απετέλεσε την πρωτεύουσα στην οποία σχεδιάστηκε η νέα Ελλάδα.

Αυτή την αλήθεια δυστυχώς, όπως παρατηρήθηκε με μια πικρία, μερικές φορές πολλοί στην Ελλάδα τη λησμονούμε. Είναι, λοιπόν, πολύ κρίσιμο το ιστορικό αυτό λεύκωμα να μας το θυμίσει με τον πιο καθαρό τρόπο.

Θα ήμουν ιδιαίτερα ευτυχής αν το έβλεπε κάθε Έλληνας, αυτό δεν μπορώ να το πετύχω. Αυτό όμως που μπορώ να βοηθήσω, είναι ένας αριθμός από αυτά τα λευκώματα να αποκτηθεί - κύριε Δήμαρχε φαντάζομαι θα συμφωνήσετε - από το Υπουργείο Εξωτερικών και να δοθεί από το Υπουργείο Εξωτερικών, είτε ως δώρο στους ξένους φιλοξενούμενούς μας, είτε να δοθεί σε ορισμένα ή σε αρκετά σχολεία της χώρας για να

μπορέσει να αποτελέσει απόκτημα της νέας γενιάς των Ελλήνων.

Θα μου επιτρέψετε τελειώνοντας και μια μικρή εκτός κειμένου προσωπική παρατήρηση. Μαθητής λυκείου, το 1976 νομίζω, γιορτάστηκαν στην Κέρκυρα τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Καποδίστρια. Τότε επισκέφθηκε την πατρίδα μου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τσάτσος. Έκανε μια εξαιρετική ομιλία για τον Ιωάννη Καποδίστρια. Θυμάμαι, λοιπόν, η ομιλία ξεκινούσε ως εξής: «Οι μεγάλοι νεκροί μιλούν και όσοι θέλουν μπορούν να τους ακούσουν».

Σας ευχαριστώ πολύ.